

הריני מכוין באמירת הקדיש לקיים 24 מצוות עשה של;

- א. "ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם" - המצוה העיקרית בקדיש, אמירת דבר שבקדושה בעשרה.
- ב. "ויקמץ ה' לו לעם קדוש כפאשר נשבע לה' כי תשמר את מצות ה' א-לקיך והלכת בדרכיו" - הלכת במידותיו, ובכלל זה אמירת הקדיש וכל ענייני הקדושה.
- ג. "כי שם ה' אקרא הבו גדל לא-להינו" - אמר להם משה לישראל: 'בשעה שאני מזכיר שמו של הקב"ה, אתם הבו גדל לא-להינו" (יומא דף לז.). - והוא בעניית הקדיש.
- ד. "אנכי ה' א-לקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים" - אמונה שהשי"ת אחד ועל כן מודיעים זאת בקדיש ומייחדים שמו.
- ה. לא יהיה לה' אלהים אחרים על פניו" - בעצם אמירת הקדיש וייחוד השם, מעשינו מוכיחים כי איננו עובדים לאלהים אחרים כי אם להשי"ת.
- ו. "את ה' א-לקיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע" - לרבות ת"ח, בקדיש דרבנן, וכעין דאמרו כמאן מעלי האינדנא אמריעי ואקצירי (ראש השנה טז) וברש"י שם.
- ז. "ואהבת את ה' א-לקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך" - לרבות ת"ח, כנ"ל במצוה השישית.
- ח. "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לה' א-לקיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך" - אמירתו בשמחה, וכדכתיב: "אשר נתן לה' א-לקיך דמודים ומברכים על הרעה כעל הטובה, ומשבחים להשי"ת למרות שעוד לא נגאלנו.
- ט. "והיה בהניח ה' א-לקיך לה' מכל איביה מסביב בארץ אשר ה' א-לקיך נתן לה' נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח" - יהא שמה רבא, אותיות יה"א לכוון שהן כנגד החסרות מ: "יד על פס יה" אלף יחד עם ו"ה דהוי"ה (ויעויין באורך בספר תהלה לדוד לרבנו ששון מרדכי בשבחי ורמזי איש"ר).
- י. "זכור את אשר עשה לה' עמלק בדרך בצאתכם ממצרים" - כנ"ל, ובפרט לפי כוונות המקובלים שמשפיעות מאוד על מחיית הסטרא אחרא.
- יא. "לשועתך קויתי ה'" - כי הננו מעפים לגאולה באמירת הקדיש ומייחלים אליה, וכפי שאומרים "פורקניה" ועוד לשונות כהאי גוונא בקדיש.
- יב. "ושנתם לבניך" - שייך בקדיש שנאמר על התורה וכחלק מהנחלתה לבנים ולתלמידים.
- יג. "ודברת פס בשבתך בביתך ובכלתך בדרך ובשכבך ובקומך" - וכביומא יט: שלא ירמז ולא יקרוץ וכו' בזמן קריאת שמע, וביארו הפוסקים דכן הדין בקדיש.
- יד. "וזהרתם אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון" - כל הקדיש הוא תוכחת מוסר לנפשנו, בענין הגאולה וצער השכינה, בית המקדש ורצון השי"ת. וזו היא דרך ה'.

טו. "כִּי־בָרַךְ אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּ יְמֵיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר ה' אֱ-לֹהֶיךָ נָתַן לָךְ" - בקדיש הבן מועיל להוריו.

טז. "גִּדְלוּ לַה' אֶתִּי וְנִרְוַמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו" - לא להגביה הקול יותר מהאומר קדיש או המברך, וזהו "הבן גדל לא-להיגו" יחדיו, באותו קול (יעוין לב חיים חלק ג סימן ב).

יז. "וְעִתָּה יִגְדַל נָא כְּחַ ה' כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאָמֶר" - באמירת פֶּחַ אותיות באיש"ר, ולפי רבנו האר"י וגדולי עולם יש לענות עד 'דאמירן בעלמא' שהן פֶּחַ תיבות.

יח. "טוֹב עֵינַי הוּא יְבָרְכֶךָ כִּי נָתַן מִלְחָמוֹ לְדָל" - דלפי הזוהר הקדוש יש לברך קודם לקב"ה ואז לאחרים (וכנזכר בפלא יועץ ערך ברכה). בענין הקדיש מזכירים קודם את השי"ת ואז מברכים על עצמנו, (וכפי שביאר בזה רבנו אליהו הכהן מאזמיר בספר ולא עוד אלא בסוגיא הראשונה לברכות ג).

יט. "בְּרוּךְ ה' אֱ-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם..." - בקדיש אנחנו מאמינים בעוה"ב, וזהו "מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם", כדדרשו בסוף מסכת ברכות: 'בתחילה היו אומרים וכו' משקלקלו וכו' התחילו לומר: מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם" - כנגד 2 עולמות'.

"וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן הַלְלוּ י-ה" - אמונה בעוה"ב - כנ"ל, והמאמין בקיום בקשותיו בקדיש, מאמין בביאת המשיח ובעוה"ב שעליהם אנחנו מבקשים, וכפי שהרב שליט"א הזכיר בהרצאה, בתחילת הגאולה לאחר שנשמע דברי תורה מהקב"ה, יעמוד זרובבל בן שאלתיאל ויאמר קדיש! רואים מכאן: שתחילת הגאולה היא בקדיש מרוב מעלתו. (ולפני כ-7 שנים כתבתי בחידושי לישעיה כד: 'עתיד זרובבל בן שאלתיאל לעמוד ולומר קדיש וכו' כן כתוב באותיות דרבי עקיבא, ובילקוט ישעיה תכ"ט, וראה גם בסידור הרוקח סדר 'ובא לציון' וברוקח סימן ש"כ ושס"ב (וכן בשומר אמונים ראטה ח"ב מאמר פתחו שערים ובבתי מדרשות ובקובץ שיטות קמאי לברכות ג). ונראה לי לרמוז בפסוק: "וְהָיָה הַנְּשָׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֵאָמֵר לוֹ" (ישעיה ד, ג) ותרגם יהונתן: 'קדיש יתאמר ליה' ודו"ק.

כ. "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱ-לֹהֵינוּ ה' אֶחָד" - קבלת עול מלכות שמים, באמירת הקדיש מקבלים עלינו מלכות השי"ת ואחדותו.

כא. "לֹא תִקַּם וְלֹא תִטּוֹר אֶת בְּנֵי עַמֶּךָ וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעֲךָ כְּמוֹךָ אֲנִי ה'" - 'ובחיי דכל בית ישראל', כשמתפללים על כלל ישראל.

כב. "סוֹר מֵרַע וְעִשָּׂה טוֹב בְּקִשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפָּהוּ" - 'יהא שלמא רבא', מבקשים שלום על ישראל.

כג. "וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ אֶל מְצוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱ-לֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם" - כי מתפלל ומבקש, בכמה מילים בקדיש מבקשים ומתפללים להשי"ת על השכינה ועלינו.

כד. "אַתָּה הָרְאִיתָ לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱ-לֹהִים אֲנִי עוֹד מְלַבְּדוֹ" - יחוד ה' כנ"ל במצות "אֲנִי ה' אֱ-לֹהֶיךָ".

לעילוי נשמת ר' יחיא זכריא בן עוואד ז"ל, מרת רומיה בת סאלם ע"ה ויוסף בן זהרה ז"ל תנצב"ה